

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 8 Μαΐου.

Μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου πλῆθος πολεμικῶν πλοίων συνέρρευσαν εἰς τὸν ὄρμον τῆς νήσου μας. Ἐκτὸς τῆς πρὸ πολλοῦ ἀγαγμένης εἰς αὐτὸν Γαλλικῆς φρεγάτας Ἡρώς, καὶ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Ἐλένης, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης διέπλευσεν ἐκ Ναυπλίου εἰς Αἶγιναν, εἶδομεν εἰς αὐτὸν συγχρόνως δύο Ῥωσικὰ δίκροτα, τὸ μὲν Ἀλφὶ ἔχον ἀντιναυαρχικὴν σημαίαν, καὶ φέρον ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἀντιναύαρχον κόμητα Ἐὐδην, τὸ δὲ, ὁ Ἀλέξανδρος Νεύσκης, τὸ Ἀγγλικὸν δίκροτον Οὐάρσπιτ, τὴν Ἀγγλικὴν φρεγάταν Ἀδριανήν, τὸ βρίκιον τοῦ αὐτοῦ ἔθνους Μάστιφ, τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ, τὸ Αὐστριακὸν βρίκιον τὸν Βενετὸν, τὴν Αὐστριακὴν γολέτταν Ἀργυπνον, καὶ μίαν φρεγάταν Ἀμερικανήν.

Τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Μάστιφ, διοικούμενον παρὰ τοῦ καπετὰν Καπελάνδου, ἀνεχώρησε τὴν α' τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς τὴν Ἐπιδαυρον, ὅπου ὑπάγει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς κατὰ τὸν κόλπον τοῦτον ὑδρογραφικὰς ἐργασίας του, εἰς τὰς ὁποίας ἐξώδευσέ τινας μῆνας τοῦ καλοκαιρίου τοῦ 1827 ἔτους.

Ἀναχωρήσας ἐκ Μάλτας ὁ Ῥώσος Ναύαρχος, ὅπου ἐπιδιώρρωσε τὰ πλοία του, ὑπῆγεν εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὰ κινήματα τοῦ Ἰβραήμη. Μία Αἰγυπτιακὴ κορβέττα φέρουσα ἀσθενεῖς, καὶ δοκιμάσασα νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκ Μοθώνης εἰς Ἀλεξάνδρειαν, συνελλήφθη ἀπὸ τοὺς Ῥώσους χωρὶς νὰ προσέξουν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ἰβραήμη. Ἡ κορβέττα αὕτη, ἥτις συνίστα τοῦ λοιποῦ μέρος τῆς Ῥωσικῆς μοίρας τῆς φυλατλούσης ἔμπροσθεν τῆς Κεφώνης, Μοθώνης καὶ Νεοκάστρου, ἔφθασε τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν, 4 τοῦ ἐνεστῶτος, εἰς τὸν ὄρμον μας μετὰ τῆς Ῥωσικῆς φρεγάτας Κωνσταντίνης.

Λαμβάνομεν δὲ σήμερον τὰς ἐξῆς λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῆς κατασχέσεως τῆς κορβέττας ταύτης καὶ περὶ τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ γράμματα τὰ ἐν αὐτῇ εὐρεθέντα.

Στενοχωρημένος ἀπὸ τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμόν Ἰβραήμη καὶ Δέλων, ὡς φαίνεται, ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὰ ἀνωφελῆ στόματα, ἐδοκίμασε νὰ στείλῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς ἀπομάχους καὶ τοὺς πληγμένους του. Δύο πολεμικὰ βρίκια, διωρισμένα

νὰ κάμουν αὐτὴν τὴν μετακομιδὴν, ἐπέτυχον, ὠφελούμενα ἀπὸ τὸ σκύτος, ν' ἀποφύγουν τὴν φυλακὴν, καὶ νὰ πλεύσουν εἰς Αἶγυπτον. Τὴν 2 Μαΐου περὶ τὰς 10 ὥρας τὸ ἑσπέρας, ἡ κορβέττα τοῦ καπετὰν Μουσταφᾶ ἐδοκίμασε νὰ πράξῃ κατὰ τὸ παράδειγμα ἐκείνων, ἀλλὰ ἐπαρατηρήθη καὶ ἐκρατήθη ἀπὸ τὴν Ῥωσικὴν φρεγάταν τὸν Κάστορα. Ἐπὶ τῆς κορβέττας ταύτης εὐρέθησαν ἑκατοσταὶ ἑνὲς στρατιωτῶν Ἀράβων ἀσθενῶν καὶ πληγμένων, καὶ 28 σκλάβοι χριστιανοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἑνδεκα νήπια.

Ὁ Κύριος Σβιγκίνος, πλοίαρχος τοῦ δικρέτου Ἐζεκιήλ καὶ διοικητὴς τῆς Ῥωσικῆς φυλακῆς, ἀπεδίδωκεν εἰς τὴν νήσον Ῥοδανὸν πλησίον τῆς Μοθώνης τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγμένους, καὶ ἔστειλε τὴν κορβέτταν μετὰ τῶν αἰχμαλώτων χριστιανῶν καὶ 60 ἐκ τοῦ πληρώματος εἰς Αἶγιναν παρὰ τῷ ἐξοχωτάτῳ Ναυάρχῳ κόμητι Ἐὐδην.

Εἰς τὸ Αἰγυπτιακὸν τοῦτο πλοῖον ἦσαν οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν νεωστὶ ἐλαττωθέντων καὶ ἀπυσταλέντων εἰς Ἀλεξάνδρειαν στρατιωτῶν. Ἐκδίδομεν δὲ τὴν περίληψιν τῶν καταλόγων τούτων κατὰ τὴν γενομένην ἐκθεσιν παρὰ τοῦ ἀρχιατροῦ τοῦ στρατεύματος τοῦ Ἰβραήμπασα.

Στρατιῶται ἀπολυθέντες εἰς τὴν ἐλάττωσιν τὴν γενομένην κατὰ τὴν 8 Σιαβὰλ 1243 (22 Ἀπριλλίου 1828).

Οἱ ἐμβιθασθέντες εἰς τὸ βρίκιον Ἡπειρον. Ἄνδρες.

Ἐκ τοῦ σώματος τῶν πυρεβολιστῶν.	13
Ἐκ τοῦ Γ' συντάγματος.	23
Δ'.	99
Ε'.	34
ΣΤ'.	55
Ζ'.	35
Η'.	41
Ι'.	111
	411

Οἱ ἐμβιθασθέντες εἰς τὴν κορβέτταν τοῦ καπετὰν Μουσταφᾶ.

Ἐκ τοῦ σώματος τῶν πυρεβολιστῶν.	3
Ἐκ τοῦ Γ' συντάγματος.	110
Δ'.	44
Ε'.	60
ΣΤ'.	82
Ζ'.	26
	825

Ἡ ὀπισθεν ποσότης	325
Η΄	59
Ι΄	39
	423
	411
Τὸ ὅλον	834

Ἐντεῦθεν συνάγεται ὅτι τὸ σφράτευμα τοῦ Ἰσραήμη, τὸ ὁποῖον εἶναι σφρατοπεδευμένον ἔμπροσθεν τῆς Μοθώνης, συνιστάμενον ἀπὸ 7 συντάγματα καὶ ἐν σῶμα πυρομηχανικῶν, ἀδυνατίσθη ἀπὸ 834 ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἐλάττωσιν τὴν 8 τοῦ Σιαδάλ.

Παρεκτὸς δὲ τούτου αἱ ἀναφοραὶ τοῦ ἀρχιαρχοῦ ἀναγγέλλουν ὅτι μένουσιν ἀκόμη εἰς τὸ γενικὸν τῆς Μοθώνης νοσοκομεῖον 400 ἀσθενεῖς στρατιῶται καὶ 100 εἰς τὸ δεύτερον νοσοκομεῖον τοῦ Νεκαστρου.

Συνέβησαν δὲ νεωστὶ εἰς τὸ κατὰ τὴν Μοθώνην στρατόπεδον ἐπακόλουθά τινα πανώλης· ἀλλ' ἡ νόσος αὕτη δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τόσο κακὴ. Καθ' ἣν ὥραν ἀνεχώρησεν ἡ κορδέλλα, τὸ στρατιωτικὸν καθαγέριον τῆς Μοθώνης περιεῖχε 34 στρατιῶτας μολυσμένους, ἢ ὑπόπτους ὡς τοιοῦτους.

Φαίνεται ὅτι ἐπικρατεῖ εἰς Μοθώνην μία μεταδοτικὴ νόσος, ἡ ὁποία φανερώνεται πότε μὲν δι' ἐνὸς βουδῶνος, πότε δὲ δι' ἀνθράκων καὶ πότε διὰ κοκκίνων ἢ μαύρων κηλίδων. Δὲν παρατηροῦνται ἐμετοὶ, οὔτε κεφαλαλγία, καὶ οἱ ἀσθενεῖς οἱ φυλάττοντες αὐστηρὰν διαίταν συχνάκις θεραπεύονται. Ὅσοι δὲ καταβάλλονται, ἀποθνήσκουν τὴν 8 ἢ τὴν 9 ἡμέραν τῆς ἀσθενείας των.

Οἱ ἰατροὶ τοῦ Ἰσραήμη δὲν συμφωνοῦν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς φύσεως τῆς ἐπιδημίας ταύτης. Οἱ μὲν τὴν θεωροῦν ὡς πανώλην, οἱ δὲ ὡς ἀπλοῦν φλογιστικὸν πυρετόν. Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον τὴν δίδουν, εἶναι ἐξάκον ὅτι ἡ νόσος αὕτη εἶναι κολλητικὴ, καὶ θανατόναι εἰς ὀλίγας ἡμέρας, ὅσους κτυπήσῃ. Ἡ ταύτης τῶν συμπτωμάτων, διὰ τῶν ὁμοίων χαρακτηρίζεται εἰς Μοθώνην, μὲ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔδειξαν ὁμοειδῆ συμπεριφορὰ τὰ νεωστὶ ἀκυλοῦντα εἰς Ὑδραν καὶ Σπέτσας, εἶναι πολλὰ ἰκανὰ, ὥστε νὰ ἐνισχύσῃ τὰς ὑποψίας καὶ νὰ αἰτιολογήσῃ τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρεδέχθη ἤδη.

Τοιαῦται εἶναι αἱ ἀξιοματικαὶ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἡ Αἰγυπτιακὴ κορδέλλα φέρει ἐκ Μοθώνης. Ὅσον δὲ περὶ τῶν μερικῶν γραμμάτων, ταῦτα δὲν περιέχουν τίποτε θετικὸν περὶ τοῦ στρατεύματος καὶ περὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ καταστάσεώς του, τὸ ὁποῖον δίδει νὰ συμπεράνῃ τις ὅτι ὁ Ἰσραήμης ἀπαγορεύει τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀλληλογραφίας. Μία μόνον ἐπιστολὴ φανερώνει ὅτι τὸ στρατεύμα εὐρίσκεται εἰς ἄκραν ἀχρηματίαν. Πάσχει δὲ ἐνδειαν καὶ ἀπὸ ὑποδήματα, ἀπὸ φέσια καὶ ἀπὸ παντοειδεῖς ζωστρεφίας, ἐπειδὴ καθεὶς ζητεῖ αὐτὰ ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν. Ὁ ἐπιστάτης τοῦ Ἰσραήμη γράφει πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ τελευταίου τούτου, ὅτι ὁ κύριός του ἀπολαμβάνει τελείαν ὑγείαν· ὅτι εὐρίσκεται πολλὰ καλὰ εἰς Μοθώνην, καὶ ὅτι ἐσυνείθισεν εἰς αὐτὸ τὸ κλίμα.

Τέλος πάντων μεταξὺ τῶν ἰδιαίτερων τούτων γραμμάτων εὐρίσκεται ἐν Γαλλιστὶ γραμμένον ἀπὸ τινα λεγόμενον Μπεκίραγα γυμνασιάρχην τοῦ Γ' συντάγματος. Τὸ μεταφράζομεν δὲ ὁλόκληρον.

Πρὸς τὸν Ἀχμέτ ἐφέντην διευθυντὴν τοῦ σχολείου τῆς πυροβολικῆς
Ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ φίλος Μπεκίραγας.
Κύριε.

Ἐὰν ἐσιώπησα τόσον καιρὸν, αἴτιον εἶναι ὅχι ἡ λήθη, ἀλλ' αἱ ἐνασχολήσεις καὶ αἱ ἀταξίαι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται οἱ ἔχοντες τὸ ἰδικόν μας ἐπάγγελμα. Τὰ πράγματα τῆς Πελοποννήσου πρέπει νὰ τὰ γνωρίζῃς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν σὲ λέγω περὶ αὐτῶν. Ὁ Ἰσραήμπασα ἀπεδείχθη ἀνδρείοτατος καὶ μεγαλοφυῆς. Αἱ πράξεις του εἶναι ἔργα μεγάλου στρατιωτικοῦ καὶ ἀξία τοῦ γένους του. Ὅθεν οἱ Ἀραβες ἐγκαρδιωμένοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα του ἐξῆλθον πάντοτε θριαμβεύοντες ἀπὸ ἐκείνους τοὺς μικροὺς πολέμους, εἰς τοὺς ὁποίους πολλοὶ κατὰ δυστυχίαν ἀπέθανον, ἀλλ' οἱ ὑπολειπόμενοι πάλιν δέλουν φέρει εἰς τὴν πατρίδα των τελείαν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν προγόνων των. Χωρὶς τὴν σκευωρίαν τῶν μετιτενευσῶν Δυνάμεων τὸ ἀτρόμητον τοῦ ἡγεμόνος μας ἐτελείονεν ὅλας ταύτας τὰς ἐχθροπραξίας εἰς ὀλιγώτερον ἢ ἐξ μηνῶν. Ἐὰν δὲν ἐξέρχεται τῆς Πελοποννήσου μὲ ὅλους τοὺς ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀξιοὶ τῶν κατορθωμάτων του, αἰτία εἶναι μόνον ἡ Εὐρώπη.

Καὶ εἰς αἱαί τῶν μερῶν βασιονέται φερόμεναι μὲ τὴν ἀνδρίαν ἀπὸ τοὺς Ἀραβας εἶχον ὑπολάβει τὸ ἥμισυ τῆς Πελοποννήσου, ὅταν ἦλθον νὰ τοὺς ἐμπιδίσουν εἰς τὰς κατακλήσεις των. Προσμένομεν δὲ τώρα τὴν ἀπόφασιν τῆς τύχης μας. Κατὰ τὴν μικρὰν μὲν κρίσιν ἡ μεγάλη αὕτη πράξις ἤρκει διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ αἰετὶς τὸν Μεχμέταλην. Καὶ τῷ ὅτι, νὰ ἐκστράσῃ τις πόλεμον ἐπὶ τῆς σάρας ἔτη καὶ νὰ εἶναι πάντοτε νικητὴς μὲ ὅλας τὰς σκευωρίας τῆς Εὐρώπης, τοῦτο εἶναι ἴδιον μόνον τῶν ἡρώων. Εἶναι θαυμαστὸν ὅτι ἄνθρωποι ἐξεληθῶτες ἀπὸ τὴν Νουβίαν καὶ τὴν Ἀνω Αἴγυπτον διετῆρησαν εἰς ἐναντίαν κλίμακα ἀνδρίαν ἀποδοδεγμένην ἐν μέσῳ τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους ὑπέφεραν. Τὰ πάντα ἡλλοιωθήσαν εἰς αὐτοὺς, φυσιογνωμία, ἥθος, ἔξις. Ἐσκληρύνθησαν εἰς τοὺς κόπους, καὶ προσαρμόζονται εἰς τὰς περιστάσεις μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, ὡς καὶ οἱ ἐμπειρότατοι στρατιῶται. Ἡ εἰς αὐτοὺς γενεμένη μεγάλη αὕτη μελαδολὴ εἶναι θαυμαστὸν ἀποτέλεσμα τῆς στρατιωτικῆς μαθήσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβον, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠφελήθησαν τόσος πολλὰ.

Παύω ἐνταῦθα διὰ νὰ μὴ πέσω εἰς πολυλογίαν. Ἀφ' ἡν δὲ τὸ νὰ σὲ διηγηθῶ διὰ ζωῆς τὰ κατὰ μέρος συμπεριφορὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι ὁπωστοῦν περίεργα, εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ἐὰν ἡ τύχη μὲ δώσῃ τὴν ἱμὴν νὰ ἔλθω νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶ εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡ ὑγεία τοῦ ἀνικτήτου ἡγεμόνος μας Ἰσραήμπασα εἶναι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας. Παλαίει μὲ ὑπομονὴν, καὶ ὑποφέρει μὲ πολλὴν φιλοσοφίαν ὅλας τὰς ἐναντιότητάς αἰῶνες εἶναι ἀχώριστοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ἡρώων.

Κατὰ τὴν 16 τοῦ παύσαντος, τὸ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου Κύριος Βιάρης Α. Καποδίστριας συνωδευμένος ἀπὸ τοῦ προσφώνου Διοικητοῦ τοῦ Πόρου, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν Κυρίου Καίριγκος καὶ ἀπὸ τοῦ Φιλέλληνος Δόκτωρος Γκός, μετῴσθ' ἀπὸ Πόρον εἰς τὸ Βιδι τοῦ Δαμαλά, ὅπου ἐπροσδιωρίσθη ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμελλε νὰ γένῃ ὁ ὄρκος τῶν ὑπὸ

χιλιαρχίαν τοῦ Δ. Ζέρβα.

Ὁ δὲ Κύριος Βιάρος ἐκ τοῦ πλάου εἰς τὸ παρῆκον τοῦ Βιδίου, εὔρεν ὅλον τὸ σῶμα κατατεθειμένον εἰς ἀμμήν, κατὰ μέτωπον τῆς ὀπίσκειας ἦτον ὁ χιλιάρχος, εἰ δὲ πεντακυσίρχοι καὶ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ὁ δὲ ἅγιος Δαυὶδ μετὰ τινων ἱερέων ἔψαλαν μίαν ἱκετήριον δέησιν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ μετὰ τοῦτο ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ὤρκισθησαν τὸν συνειθισμένον ὅρκον, καὶ λειψθέντος τοῦ ὅρκου ὁ Κύριος Βιάρος ἐκφώνησε τὸν ἑφεξῆς λόγον παραδίδων τὰς σημαίας τοῖς δύο πεντακυσίρχοις τῆς χιλιαρχίας.

„Ὁν ὅρκον σας, τὸν ὁποῖον σήμερον ἐκάμετε, ἐὰν τὸν καταπατήσετε, κατασταίνεσθε ἀμαρτάνοντες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

„Σεβόμενοι τὸν ὅρκον σας, καὶ τὸν Θεὸν εὐχαριστεῖτε καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ σᾶς τοὺς ἰδίους εὐεργετεῖτε.

„Ἡ ἀσέβεια τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ παραφρýνησις τῶν καθεστώτων νόμων, πόσα καὶ πόσα κακὰ δὲν ἐπέφεραν εἰς τὸ ἔθνος.

„Σεῖς ἐχάσατε τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σας· καὶ σεῖς καὶ ἄλλοι εἶδον τὴν ἐδικήν των εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν καθυδριζομένην παρ' αὐτῶν, καὶ τώρα ἔρημον.

„Βλέπετε μὲ τὰ ἰδιά σας τὰ μάτια, ὅτι ὁ μέγας δημιουργὸς τοῦ παντός εἰς τὴν εὐταξίαν τῶν πάντων ἴδεσε τὴν σωτηρίαν τοῦ παντός, καὶ ὅτι ἡ παραμικρὰ σύγχυσις τῆς εὐταξίας ταύτης γεννᾷ τὸν ὀλεθρον.

„Ποῖον ἄλλο παραδειγμα καλῆτερον νὰ παραδεχθῶμεν καὶ νὰ μιμηθῶμεν εἰμὴ τὸ παραδειγμα τοῦ ἰδίου μας πλάστου;

„Ἰδατε σεῖς οἱ ἴδιοι μὲ τὰ μάτιά σας τὰ κακὰ τῆς ἀταξίας, καὶ οἱ γίγγυσμοὶ τῶν χριστιανῶν πλήττουσιν ἀκόμη τὰ αὐτὰ σας.

„Σεῖς πρέπει οἱ ἴδιοι νὰ ἐπιθυμήσετε, τὰ παρελθόντα νὰ μὴν ἐπανέλθουν πλέον· τὸ πρᾶγμα εἰς τὰς χεῖράς σας εἶναι· καὶ ἡ Σεβαστὴ ἡμῶν Κυβέρνησις τοῦτο μόνον ἐπιθυμεῖ, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ μεγάλα τῆς χρέης.

„Βλέπετε ὅτι μόνον ἡ ἀρχὴ τῆς εὐταξίας πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀσφάλισε τὴν ὑπαρξίν των στρατιωτικῶν σωμάτων, καὶ ἐὰν σεῖς συγχίσετε τὴν εὐταξίαν, θανατεύετε σᾶς τοὺς ἰδίους, διότι κατασκάπτετε τὰ θεμέλια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιστηρίζεται ἡ στρατιωτικὴ ὑπαρξίς.

„Μὴ θυσιάζετε εἰς προσωρινὴν καὶ ἀπατηλὴν εὐχαρίστησιν, τὴν πολυχρόνιον ἐδικήν σας καὶ τῶν μεταγενεστέρων σας, καὶ μὴν ἀφαιρέσετε ἀπὸ ἐσᾶς τοὺς ἰδίους τὴν ἐλπίδα βελτιωτέας καταστάσεως.

„Ἰδοὺ ἡ Κυβέρνησις σᾶς παραδίδει τὰς σημαίας σας ἀμείντους καὶ λαμπρὰς ὑπὸ τὴν ἱερὰν προστασίαν τοῦ σταυροῦ ἀμολύντους καὶ λαμπρὰς τὰς παραδέχεσθε, ἀμολύντους νὰ τὰς διασώσετε, καὶ λαμπροτέρας νὰ τὰς καταπατήσετε.

„Αὗται αἱ σημαῖαι εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Κυβερνήσεως, τοὺς ὁποῖους θέλετε ἰδεῖ περιχαρεῖς μὲν καὶ γελῶντας, καὶ σεῖς ἐκπληρώσετε ἀκριβῶς τὰ χρέη σας, δακρυρρέοντας καὶ βαθύτατα τεθλιμμένους, ἐὰν τὰ παραβλέψετε καὶ τὰ καταπατήσετε.

„Σεῖς τὴν χαρὰν τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ θέλετε, ἐὰν τὴν ἐδικήν σας θέλετε.

„Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Τούτου δὲ γενομένου ἐπυροβόλησαν τρεῖς ἅπαντες οἱ στρατιῶται.

Τελειωθείσης τῆς τελετῆς ταύτης, ὠδηγήθη ὁ Κύριος Βιάρος μετὰ τῆς συνιδίας του εἰς περιβόλον κατάσκιον ἀπὸ λεμονίας, ὅπου ἐγεύβησαν εἰς τὴν προετοιμασμένην τράπεζαν.

Τὸ ἐξῆς ἀξιωματικὸν ἔγγραφον ἐδημοσιεύθη ἤδη εἰς διαφόρους ξένας ἐφημερίδας. Ἐπειδὴ δὲ ἐλέπωμεν ὅτι ἡ μετάφρασις του δὲν ἐφυλάχθη τόσον πιστῇ, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Συχναὶ καὶ σημαντικαὶ ἀπαιτήσεις γίνονται καθεκάστην εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν δι' ὅσας ζημίας ἔπαθε τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἱμῶριον ἀπὸ Ἑλλήνας. Ἡ Γενικὴ Γραμματεία ἐξετάσασα τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν ἀπαιτήσεων, κρίνει χρέος τῆς νὰ σᾶς καθυποβάλῃ εὐσεβάστως τὰς ἀκολουθοῦς σκέψεις τῆς.

Αἱ ἀπαιτήσεις πηγάζουν εἴτε ἀπὸ ἀρπαγὰς πειρατῶν, ἢ ἀπὸ κατασχέσεις καταγωγῶν ἐχόντων ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅσον διὰ τὰς κακουργίας τῶν πειρατῶν, ἡ Κυβέρνησις καθ' ὅλας τὰς περιόδους ἔκαμεν ὅ,τι ἐδυνήθη, ἂν καὶ δὲν ἐδυνήθη νὰ κάμῃ ὅ,τι ἀπῄτει ἡ παῦσις τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε μεγάλην ἀγανάκτησιν καὶ κατακραυγὴν ἐναντίον τοῦ ἀθώου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἀνίσχυροι δι' ὅλα τὰ ἐγκλήματα οἱ νόμοι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἴσχυσαν οὔτε εἰς παιδείαν τῶν πειρατῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις στερουμένη ἠθικῶν πλοίων, στερουμένη χρηματικῶν μέσων, δὲν ἤμπορεσέ ποτε εὐτυχῶς νὰ τοὺς καταδιώξῃ, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ἦτον ἡ ἐπιθυμία τῆς. Ἡ ἀτιμωρησία ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, ἡ δυστυχία καὶ ἀμηχανία ἐκ τοῦ ἄλλου κατήντησαν ὑπέρμεγα τὸ κακόν. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐφάνέρωσεν ἐπισημῶς καὶ τὴν δικαίαν τῆς ἀγανάκτησιν καὶ τὸ ἀμέτοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους μετὰ τὴν διακήρυξίν τῆς 2 Μαΐου 1826· μὴ ἐξικανούσα νὰ ἐνεργήσῃ ὅσα ἐπεθύμει ἡ ἰδία, ἐπεκαλέσθη δις τὴν σύμπραξιν τῶν κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος εὐρισκομένων ξένων Ναυάρχων· ἀλλὰ τὸ κακὸν καὶ οὕτως ἔμεινεν ἀνίατον. Ὅσον λοιπὸν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὰς κακουργίας τῶν πειρατῶν, ἡ Κυβέρνησις δὲν χρεωστεῖ παρὰ νὰ δώσῃ, ὅσον ἡ περίστασις τὴν συγχωρεῖ, χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ζημιωθέντας, καὶ νὰ συνδράμῃ ὅλαις δυνάμεσι καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀρπαγέντων καὶ εἰς τῆς κακουργίας των τὴν ἀνάλογον παιδείαν. Οἱ πειραταὶ δὲν εἶναι μέλη τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας, καθὼς δὲν ἀνήκουν εἰς κάμμιναν πολιτικὴν κοινωνίαν, λογιζόμενοι πάντοτε ἐκτὸς τῆς προστασίας τῶν νόμων ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Αἱ ἀπαιτήσεις, πηγάζονσαι ἀπὸ τὰς κατασχέσεις τῶν καταγωγῶν ἐχόντων ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι τριῶν εἰδῶν.

Πρῶτον, ὅσα κατεσχέθησαν καὶ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸ Θαλάσσιον Κριτήριον.

Δεύτερον, ὅσα ἐκρίθησαν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους. Τρίτον, ὅσα ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸ Κριτήριον, καὶ οἱ καταγωγοὶ δὲν ἐσεβάσθησαν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κριτηρίου. Ἡ Γραμματεία νομίζει, ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιστάσεις ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράχθέντων, ἐπεὶδὴ ἐπράχθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν τακτικῶν ἐγγράφων τῆς· ἀλλ' ὅσον νομίζει τοῦτο δίκαιον, ἐπίσης νομίζει δίκαιον, καὶ ἀναγκαιότατον μάλιστα μέτρον εἰς παραδειγματισμὸν, ὅχι μόνον οἱ πράξαντες τὰ εἰς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον εἶδος ἀναφερόμενα ν' ἀποδώσουν ὅλα τὰ ἀλλελεῖπῃ, ὅσα ἀνθαιδέτως κατεκράτησαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνάδουν τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτοὺς παιδείαν κατὰ τοὺς θαλασσίους νόμους τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν.

Μεγάλαι κατακραυγαὶ ἔγειναν καὶ γίνονται ἀπὸ τοὺς καλὰ συνέπειαν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κριτηρίου ζημιωθέντας, καὶ πολλὰ ἐγράφησαν καὶ γράφονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τὰς ἀρχάς, ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ ζημιωθέντες διατελοῦσι. Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀναγνωρίζουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισκέψεως πλοίων ὑπ' οὐδετέραν σημαίαν, ἄλλοι ἀρνοῦνται αὐτὸ τὸ δικαίωμα· ἄλλοι ὅμως ἐπίσης διαμαρτύρονται καὶ παραπονοῦνται ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Θαλασσίου Κριτηρίου, ὅτι αὐταὶ δὲν ἔχουν βάσιν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ὅσον χρεωστοῦμεν νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὰ κατὰ θαλάσσαν πολεμικὰ δίκαια τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ μὴν ὑποχωρήσωμεν παρὰ ὑπεῖκοντες μόνον εἰς τὴν βίαν, τόσον ἐπίσης χρεωστοῦμεν, ὥστε αὐτὸ τὸ πολεμικὸν δικαίωμα νὰ μὴν ὑπερβαίνει τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους ἔθεσαν οἱ Εὐρωπαϊκοὶ νόμοι οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως γραφέντες, καὶ νὰ διατηρῆται εἰς ὅλας τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κριτηρίου ἡ δικαιοσύνη. Δίκαιον δὲν εἶναι βέβαια ἀσκέπτως καὶ ἀνεξετάστως νὰ παραδεχθῶμεν ὅσα οἱ ξένοι ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· ἀλλ' οὔτε δίκαιον εἶναι ἐκ τοῦ ἐναντίου ν' ἀπορρίπτονται πάλιν ἀσκέπτως καὶ ἀνεξετάστως αἱ ἀπαιτήσεις των, διότι ἀπίθανον δὲν εἶναι νὰ ἔχουν πολλαὶ βάσιν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ δίκαιον.

Ἀπὸ τοιαύτην ἀρχὴν ὁρμωμένη ἡ Γενικὴ Γραμματεία, νομίζει χρεὸς τῆς νὰ καθυπεβάλῃ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ὥς τὸν ἀρμοδιώτερον καὶ δικαιοέτερον εἰς συμβιβασμὸν τοῦ ἐθνικοῦ πολεμικοῦ τῆς Ἑλλάδος δικαιώματος μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορίου, ὅσακις ἔπαθε παρὰ τοὺς νόμους.

Νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ μικτὴ συγκειμένη ἀπὸ ἐπιτρόπους ὀνομασθέντας ἀπὸ τὰς ἐξουσίας, ὅσαι ἔχουν τοιούτων εἰδῶν ἀπαιτήσεις, καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ μικτὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς, νὰ ἀναθεωρήσῃ ὅλας τὰς ἀποφάσεις τοῦ Θαλασσίου Κριτηρίου, ὅσαι δὲν εἶναι δεκταὶ ἀπὸ τὰς ἐξουσίας τῆς Εὐρώπης, καὶ ὀδηγουμένη ἀπὸ τὰ καθήκοντα

τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπισκέψεως, νὰ ἀνακρίνῃ ὅσα ἐκρίθησαν, καὶ νὰ διερῶσῃ ὅσα σφαλερῶς προαπεφασίσθησαν· τὰ δὲ μερικώτερα χρέη τῆς Ἐπιτροπῆς θέλουν προσδιορισθῇ μετὰ ταῦτα.

Τοιοῦτον μέτρον θέλει δικαιώσει καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τὰς καταχρήσεις ἀτόμων τινῶν ἀδίκως συκοφαντεῖται καὶ δυσφημίζεται, καὶ θέλει δείξει καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἀγωνιζομένη νὰ καταγραφῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, πολιτεύεται μὲ τὰς ἰδίας ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλίζουν τὰ ἀμοιβαῖα δίκαια τῶν ἐθνῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν φανῇ ἀρεστὸν καὶ εἰς τὰς ξένας ἐξουσίας, διότι γινόμεναι καὶ αὐταὶ συμμετοχοὶ εἰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν ὅλως διόλου εἰς Ἑλλήνας, θέλουν ἴδει ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ὑπερασπισθῇ ἐν γνώσει, ὅσαι ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων βάσιν ἔχουν τὸ δίκαιον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 3 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐγκρίνεται τὸ παρὸν σχέδιον, καὶ διατάσσεται ἡ Γενικὴ Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ τὸ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ, ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐκ Σύρας, 2 Μαΐου.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἀξιόπιστον ἐλθόντα ἐξ Ὀδησσοῦ, καὶ λείποντα 13 ἡμέρας ἐκεῖθεν, μαθάνομεν περὶ τῶν μεγάλων προπαρασκευῶν, τὰς ὁποίας ἔκαμε καὶ κάμνει ἡ Ῥωσσία διὰ τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, προπαρασκευαί, ὁποῖαι δὲν ἔγειναν αὐτ' ἐπὶ Ναπολέοντος. Ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου ἐπεριμένοντο εἰς Ὀδησσόν. Ὅτι τὰ στρατεύματα ἔμελλον νὰ διαβῶσι τὸν Προῦθον τὴν 24 τοῦ Ἀπριλλίου καὶ ὅτι ἐδιωρίσθησαν καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν Μολδαβίας καὶ Βλαχίας. Ὅτι ὁ δούξ Οὐέλλιγκτων, ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς Πετρούπολιν [*] καὶ ἐσυμφώνησε μετὰ τῆς αὐλῆς τῆς Ῥωσσίας περὶ τοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας πολέμου, ἀνεχώρησε πάσαντα εἰς Λονδίνον.

[*] Κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐνταῦθα ἐκ Λονδίνου εἰδήσεις ἕως 12 Ἀπριλλίου Ν, ὁ δούξ Οὐέλλιγκτων δὲν εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Λονδίνου, οὔτε ἐλέγετο πλέον τι περὶ τοιαύτης τινὸς ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς Πετρούπολιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σημ. τοῦ Συντάκτου.